I

W. H. Ks årsanteckningar.

1844

Som andra barnet till Bruksägare Wilhelm Henrik Kempe från Stralsund och dennes maka Johanna f. Wallis (som var hans köttsliga kusin) blef jag född i Oktober 1844 i Stockholm vid Kornhamnstorg 3 tr upp där mina föräldrar bodde likså min mor blef änka år 1883

1845

Enligt min mors anteckningar var jag under sommaren med henne hos min mormor Johanna Wallis f Wallis på Bytorp i Skåne (gården hade hon fått af sina föräldrar) därför var

bor alltid där om somrarna.)
under det min far för hälsans skull reste till Franzensbad.

1846

Enligt min mors årsanteckningar var jag
under sommaren med mina föräldrar
i Strömstad

1847

Enligt min mors årsanteckningar var
jag med mina föräldrar & mormor fardelaf sommaren
på Norderney. omkring den tiden minns jag
att jag afra lekte med en liten flicka Emilia
Beckoks hvars föräldrar bodde i en af våningarna
under oss men som dog liten i Charlottenburgs
feber & att jag en gång blef instängd i en
mörk garderob emedan jag uppsåtligt mammas
lilla svarta tax Castor i nosen

1848

Enligt min mors årsanteckningar voro vi
hösten på Sybek hos min mormor
men häraf minns jag intet.

1849

Flyttade vi till ett litet sommarställe på
Klarberg som min far hyrde där lekte
jag med andra barn och minns jag att min
far alltid for in till staden i sin gigg, på hösten
voro vi hos Schlegels på Hammarskog

omkring denna tid lärde jag känna en
liten flicka vid namn Anna Heurlin f 24
April 1843 dotter till Grosshandlare Samuel
Heurlin som bodde vid Stora Nygatan 36
som jag ofta lekte med –
[illegible], och så [illegible] var det vid i
bruk att [illegible] moriner [illegible]
[illegible] i Stockholm boende barn [illegible]
om Sön- o Helgdagarne att äta middag
hos hvarandra; naturligtvis var middagen
den tiden klockan 2½ – 3 [illegible] 3. efter maten
togo herrarna sig en promenad, men man
satte och sig en stund i ett rum, Mormor tog [illegible]
med henne eller några af mostrarna i [illegible] spelte man
[illegible] [illegible] eller
kille dåbarnen fingo vara med annars
sprang jag och skrek [illegible] med mina

II

bucinci som Akvarispojka

[illegible] det [illegible]: vi voro endast

4 familjer, mormor, Wettersons, Viks

o. vi. x (på hösten voro vi hos Schlegels på

Hammarskog denna egendom hade

mormor köpt åt dem och marknar gjordt

kaskars x Norkan tio hom kusken eller

kontors karlen och hemtade vaar sitt herrskap

med en lykta med långt skaft innehållande 2

stearinljus, föräldrarnas lykta finns tyvärr icke

mera, ingen kan tänka sig huru mörkt

och smutsigt det då för tiden var på Stockholms

gatorna) x

1850

Bodde vi återigen sommaren på Karlberg men gjorde ingen vidare nya roligt myha mars fårsantedanger ○

1851

○ sida 2.

sommaren voro vi återigen på Karlberg och Gjaske som min far skapat, voro där en kortare tid; bodde i ett litet vindsrum inspektors bostaden, minns än väl hur jag fick bänar af min mor emedan jag gått ett stycke från bostaden i plockat blåbär och därvid flickat när både byxor och klädning, det var ungefär den platsen där min far 1861–1862 byggde sig en villa och min mor anlade trädgården

sedan dess har mycket förändrats på platsen som jag senare skall nämna om.

1852.

Hyrde mina föräldrar ett sommarställe vid Charlottendal utanför Haarstull som de efter hyrorna inköpte i förstorade men 186 åter försålde emedan trakten började bli för nära Stockholm och otrefligt.

andra hälften af Augusti ~~Juli~~ fick jag resa med min mor och mormor till Stralsund vi foro med en ångbåt från Stockholm. I Stralsund skulle min mormor taga reda på arfvet efter sin mor samt besöka sin syster Johanna Wallis och svågerska

Kempe J Wallis min farmor. Tiden i Stralsund minnes jag mycket väl. Tante Johanna bebodde sitt eget hus och vi hade vårt rum i huset bredvid, jag var dagligen hos henne och ännu i denna stund kan jag icke förstå hvad som drog mig till denna gamla, som alla kallade egendomlig 80 år gammal, hon satt ~~nästan alltid~~ ständigt på en [illegible] vid fönstret i sitt rum på nedre botten på en [illegible] och jag på pallen minns aldrig att jag fått något af henne annat än en Bibel då vi reste och af den

III
begrep jag icke mycket, min mor var flera
gånger tvungen hos tante Johanna för att
ursäkta sig emedan jag var omöjlig att
hafva hemma. Och var gång skulle Gumman
lit kunna vara här. Till våra kusiner O.
Voigt-Unetz hvars far var kommendant
i Stralsund gick jag alltid under stora protester
(fastän) de alltid voro snälla emot mig och jag
där kunde springa o leka så mycket jag
ville.

1853.

Sommaren som vanligt på Charlottendal och hösten
hos Schlegels på Hammarskog ty koleran gick i Stockholm
Jag lekte der med min kusin Leonard Schlegels
yngste son och detta var för mig ett nöje som
jag annars aldrig fick vara med några andra barn.

till hennes dotter Albertina som var gift
med General William v. V. B. Segner vid
Weissenburg och kommendant i Versailles
under kriget 1870–1871. hvilken hon
hade hos sig så länge hon lefde. Sedan
flera år tillbakas hade mormor låtit [illegible]
[illegible] sin yngste son Albrecht Bittinger
få Dybeck i arrende, till följd häraf var
hon numera om somrarne på Hammarsby
och där gick hon som på Dybeck hvarken hon
en [illegible] [illegible]
gjeft [illegible] med [illegible] ut på [illegible] [illegible]
som en tarflig bondqvinna och öfvervakade
arbetet, när jag nu på gamla dagar tänker
på henne så begriper jag ej hur ovanligt en
qvinna som i våra dagar kunnat uträtta
mycket, ty kraft och nerv felades bestämdt
icke hos henne.

1854.

Enligt min mors årsanteckningar voro vi
Pingsthelgen vid Gjusse, min mor med mig
till Lokka som jag kan minnas icke bra sedan
mera till Dybeck [illegible] där vi tillbragte flere månader
hos kusin Albrecht [illegible] hon hade
och slutligen hösten på Charlottendal.

nu började jag på att tycka söndagarna
odrägliga ty ute [illegible] med kusinerna var icke
något roligt men för mig jag hade mycket hellre
stannat hemma och legat en rolig bok!

1855.

Enligt min mors årsanteckningar voro vi hela
året hemma utom sommaren vid Gjusse
och Charlottendal för mig gick den ena dagen
som den andra några lexor visste jag ej af
jag hade ordentligt under Reese och Fröken C. P. ledning

tillfört en liten ersättning jag tror att om-
mamma hade föreslagit att jag skulle bjuda
några barn till mig så hade jag sagt nej
af rädsla att de skulle förstöra mina
leksaker; för öfrigt läste jag sagor och
fick brodera. Djur har alltid varit min
passion fastän de oftast lagat till
sorger. Mellan 1853 – 1855 fick jag af min
far en liten snäcka som legat bland hvad
han fått i Afrika blef början till mina samlingar

1856

Sommaren på Charlottendal och i Strömstad
där jag gick och plockade snäckor som
ännu ligga kvar i min snäcksamling.

IV

1857.

Sommaren på Charlottendal. Min mormormor & mostrarna Fredrika Schlegel och Amalie v. Bülow reste till Stralsund för att ordna boet efter mormors syster Tante Johanna i Stralsund som blef mördad under Januari 1857 i sitt eget hem.

1858

Våren på Charlottendal & hösten 1864.

O fruntimmer o. uttefasade karlar förutom den stanken
af parfymer som uppfyllde i spelsalarna.

1859

(11) Sommaren
på Charlottendal o. September [illegible] till
Homburg där min far drack brunn
då för tiden fanns där stora spelsalar o.
mycket elegant folk men spela gjorde aldrig
hvarken min far eller mor men [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] det spelades o. fick jag se mig. jag var [illegible]
[illegible] [illegible] för dessa [illegible] med sina [illegible] O

1860

Sommaren på Charlottendal Gjusne och
Woxna till Norrlandsresan var kusin
Curt Wallis med hunden och sökte föräldrarne
vid detta tillfälle ut en plats för att
bygga sig en egen Villa där de kunde
tillbringa något längre tid vid Gjusne
Platsen som föräldrarne bestämde sig för var som
hela Gjusne ett stenrös med större o. mindre
stenar mellan dessa fordergympta [illegible]
men en gång planerat utbildade min mor
som var kunnig af trädgårdsskötsel en
vacker trädgård jag minns allt
detta så väl. (Sedan slutet af Augusti — slutet af [illegible]
Oktober i Homburg)

1861

31 Maj 1861 blef jag konfirmerad af Teol. Doktor
Johannes Rothlieb i tyska St Gertruds kyrkan
i Stockholm. O

under sommaren voro vi som vanligt på Charlottendal sedan Geneve i Augusti – September i Homburg. Fanny o Albert kom med oss till Sverige och stannade under hela sommaren 1862

1862

(III)

Under sommaren vid Geneve där vi för första gången bodde i den nybyggda Villan, samt till några dagar till Woxna sedermera senare hälften af Augusti – början af Oktober.

V

1863

Under vintern en del baler å mindre dansnöjen, sommaren som vanligt först Charlottendal så Skåne och början af Augusti – början af Oktober Homburg å öfver Paris hem, i Paris bodde vi i ett litet men bra Hotel å voro hela dagarna på benen för att beundra vackert där.

1864

Hela, vintern balers så många att när påskhelgen kom jag bad att slippa få fortsätta till in i Maj månad ty jag var så trött på allt dansande. Sommaren som vanligt Charlottendal

så fik Lynäse och sedermera Homburg
senare hälften Augusti – slutet af September.

(W)

min far ville naturligtvis strax skrifva ett
artigt nekande svar i synnerhet som —
jag flera gånger förut vid ett dylikt tillfälle sagt
nej, men nu opponerade jag mig till föräldrarnas
stora förvåning, och efter många små strider
strider fick jag min vilja igenom, synnerligen
som min far noga underrättade sig om honom
och alla utsagor voro de bästa. Min far var ej
nöjd med att det var en utlänning, men jag
förstod de sedan att det skulle bli samma —
historia med hvarje annan karl. Jag resonerade
så, han vet inte huru mycket kläder jag får
en gång således är jag ingen handelsvara —.
Sedan ett villkor gjorde min far att min man
skulle bosätta sig i Sverige emedan han icke ville
skiljas från sitt enda barn —.

Efter nyghet hit å dit kom Wole första
dagarna December 1864 till Stockholm den
18 December 1864 firade vi vår förlofning.
Min far ville skjuta upp bröllopet på minst 1 år
men då kom mormor Hök emellan å efter
många öfverläggningar blef det beslutat att vi skulle
få gifta oss 10 Juni 1865.
Som jag aldrig fått haft en egen vilja tills jag
blef gift var det någonting alldeles nytt för mig
att få gå ut när jag ville och sätta på mig hvad
jag tyckte, till följd deraf fogade jag mig också i
allt efter min mans önskningar ty också efter mitt
giftermål var det i föräldrahemmet aldrig frågan
om hvad jag önskade en sak utan hvad min man
ville ha det, att jag sedermera under ens
lopp blifvit en så sjelfständig menniska är ett
slående bevis på att uppfostran gör så litet

men att naturen alltid till slutet tar ut sin rätt.

dagen efter bröllopet hade mamsell Koks middag
för oss på Hasselbacken ty då voro ännu icke
bröllopsresorna på modet, och den 12te reste vi
med tåget till Malmö, måste stanna öfver natten
i Jönköping ty tågen gingo då ännu inte på dagen
till Malmö, därifrån med båt till Lübeck och sedermera
öfver Frankfurt a/m till Bern. Af mina svärföräldrar
blef jag mycket hjärtligt emottagen och förblef godt
och lif [illegible] förhållandet alltid i detsamma.
Första vintern 1866-1867 bodde vi i Stockholm där Ebba föddes,
då hon var 6 veckor gammal reste vi till Schweiz
detta var en mycket besvärlig resa med ett så litet
barn synnerligen som vi fingo göra stora omvägar
för truppransporterna i Tyskland, utom dess fanns inga toiletter
restaurations- o. sofvagnar på tågen, när jag nu får höra
hur mödrar beklaga sig öfver att det är så besvärligt
att resa med barn måste jag alltid skratta åt hur

några dagar sedan vi kommit till svärföräldrarna
blef deras lilla dotter sjuk och efter kort tid dog hon
sorgen var så stor att min svärmor aldrig kunde
öfvervinna den riktigt. Senare kommo mina föräldrar
till Interlaken dit jag reste med Ebba, men på hösten
blef det beslutadt att vi tillsammans med Walthers
föräldrar skulle tillbringa vintern 1866-1867 i en liten Pension
utanför Vevey. Skulle styr Fröken L. T. stanna med
oss. Jag tillfrågades naturligtvis icke men det var
en mycket sorglig tid, vi åto på våra rum
aldrig såg man de främmande menniskorna bara
dessa djupt sörjande föräldrar. På våren återreste
vi till Sverige, då ville Walther resa öfver Lübeck med
båt till Stockholm jag bad att få slippa denna sjöresa
men det hjelpte icke, han skulle resa men till all
lycka fick vi en sådan storm och blef han
barnjungfrun Ebba så sjuka att jag från den

sturden aldrig men behöfde fara igöigen til Tyskland. Då vi kommit hem våren 1867 flytta vi til Ericslund som Pappa köpt för vår räkning och låtit bygga på en våning. Jag kom dit, hade aldrig sett stället inte heller fått varit med om inredning eller dylikt, detta styrde en byggmästare om; men trots allt kunde man sig [illegible]. Slutet af Juli föddes Ellen och så stannade vi hela sommaren på Eriksund. 1868

1870 föddes Elna och voro [illegible]

[illegible] hon dog 23 December 1871 genom förgiftning, Ebba & Ellen hade en färglåda & medan hon sprang omkring & tog en grön färg i munnen utan att några såg det blef hon sjuk & inom några timmar dog hon. denna pröfning som jag fick genomgå var mycket svår och behöfde jag lång tid innan jag återfick mitt vanliga lynne! Men nog fick jag i mångt & mycket en annan åskådning om lifvet & kanske blifvit en bättre menniska genom pröfningen, åtminstone har jag lärt mig att kunna känna hvad andra lida när pröfningar komma öfver dem.

1873 föddes Irma, 1878 i juli kom Fr. J. Witte till oss, jag hade förut haft en tyska för Ebba å Ellen och äfven en fransk Bonne åt Irma så att barnen lärde Tyska å Franska 1878 skulle de båda äldsta flytta till Stockholm för att få privatundervisning och bodde de då hos mina föräldrar. Fr. W. blef mig rekommenderad af bekanta som skaffade mig henne, jag ville ha en bildad person men en god!

familj som jag kunde ha sällskap af och som hjelpte mig i hushållet ty då herrn
skulle till Stockholm blef det allt för enslig på
landet, hon har sedan dess stannat hos oss och
blifvit en kär medlem af familjen barn, barnbarn
och barnbarnsbarn alla älska den snälla [illegible] tant Ida.

1877 på sommaren då [illegible] vi återvände från Schweiz voro
vi med om en jernvägsolycka vid Immenstadt mellan
Lindau – München. Sedan den händelsen är jag faktiskt
[illegible] för att åka. När vi i sådan [illegible] [illegible] tåget i en [illegible]
[illegible] [illegible] satt jag [illegible] i den [illegible] [illegible] jag inte
än. Walther [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible], [illegible] [illegible]
[illegible] i tåget. De som [illegible] i [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible], och vi slapp ifrån med förskräckelsen. Jag
kan [illegible] i denna stund icke redogöra hvarför jag [illegible] [illegible] [illegible]
i [illegible]. En general v. Werder som var med på tåget
[illegible] oss [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] och [illegible] [illegible]

skulle segra.

1880 på sommaren under ett besök vid Sjusne fick W. smygande lunginflamation och voro vi tvungne att tillbringa vintern 1880 – 1881 vid Rivieran och Norra Italien, Wse och Irma följde med oss och njöt jag i fulla drag af allt det vackra och intressanta jag fick se, Wse och jag genomsökade alla museer vi kunde komma till. –

Walther ansåg det för sin plikt att om somrarna
(så ofta som möjligt helsa på sina föräldrar
och detta skedde nästan hvarje sommar 4 – 6 veckor
fastän hans far dog 1871 fortsatte vi likväl dessa

med 3 barn i de besvärliga järnvägsvagnarna utan toilette Restaurationer och sofvagnar; ty alla s.k. snabbtågens afgångstid var 5, 6 eller 7 på morgonens, utomdess voro dessa resor icke vidare roliga ty Walthers föräldrar som tillbragte somrarna på deras egendom Rosswyl (omkring 3 timmar i vagn från Bern lefde ett tillbakadraget lefnadssätt sedan förlusten af deras lilla dotter 1866 inte des kom såken någon till dem och därföre kom efven jag högst 1 eller 2 gånger på hela tiden vi voro hos dem till Bern, därigenom kommer det sig att jag känner så få personer inom den schweiziska aristokratien

hvad som
gjorde vistandet hos W föräldrar dragsig
var deras stora vänlighet mot mig och
så min svägerska som ofta kom till Rosswyl

på några veckor med sina flickor och som jag tokt mycket af. från 1883 då min far dog i började vi gälfva att göra längresor och då efterhaltes vistelsen i Bern betydligt men ändock gjorde vi årligen ett besök därstädes tills W. mor 1893 dog sedermera hafva vi flera gånger varit där och besökt de få slägtingarne som hvar- finnas utomdess har naturligtvis jag med Ulla varit i Schweiz vid otaliga andra — men det hör icke hit utsprångsresor 1883 då min far dog lemnade vi trästand efter tio års vistande därstädes & flyttade till Stockholm emedan W önskade öfvertaga skötseln af Gjenne Barnen som de senare åren ändock om somrarna vistats på landet & J.W voro fortsfflade att lemna stället, jag däremot kände mig så glad & lycklig att slippa ifrån det enformiga & ödsliga bondelifvet stället, där jag framlefvat en del af min ungdom & ett godt stycke af medelåldern, så gamla hade vi & dessa äldre år vi, visserligen voro vi de flesta vintrarna några månader i

IX ○ I min barndom då vi kommo från Christinedal till staden och voro hungriga fingo vi köpa ett stod i en bagerbod 3^t^ ty ett anständigt fruntimmer kunde icke visa sig på en restaurang eller konditori i Stockholm, men som jag genom min isolerade uppfostran

○ W. som utlänning inte hade några sammanhang vanner att vara

tillsammans med till vistandet där inte anförmigt ty då för tiden

kunde s.k. finare fruntimmer ike visa sig på kaféer och Konditoreer.

sålunda på hösten 1883 lemnade jag glad och belåten landet

och hoppades ordlig mera behöfva tillbringa någon vinter

där, ett bevis på huru jag omedvetet led af det

enformiga lifvet därstädes var att jag fick lära mig

skina vagen till slutet och under 3 vintrar broderade

en hel möbel som jag nu riktigt skäms för ty något

smaklösare kan man väl knappt tänka sig.

Som W nu hade så mycket att göra att han

därigenom öfverlät hela flyttningen och inredning
(ofvan raden: var tvungen)

af Hattsvängen åt mig fick jag mycket att

göra och kände mig väl nöjd ända så lycklig

och nöjd hela den vintern bodde vi och

min mor med C.P. på hotel Kung Carl.

Till sommaren köpte W sommarnöjet Björkhagen

vid Stocksund, jag tog upp alla möbler till denna från Ericslund o nästan allt öfverflyttade till Stadsvåningen. Nu började jag allt efter hand att samla gemensamt och så blef det till sist en passion hos mig som dragit så mycket efter sig. 30 Januari 1886 gifte Ebba sig med Walckermann o Ebba 6 Februari 1887 med [illegible] skildes från honom 1906 och gifte om sig 1 Juni 1907 med sin son Rolfs f.d. Informator [illegible] till Johnny. Hvarvid denna skilsmässa förvånade mig mycket sorg ty Henrik har alltid varit en god o älskvärd svärson men så är han också ännu som barn i huset. Nu efter så många år har jag fått inse att Ebba aldrig blifvit den konstnärinna hon ansåg om hon fortsatt i den omgifningen hvilken hon då var. Utomdess tycks hon vara mycket nöjd som hon nu har det och då få väl vi finna oss i saken. Sista åren hon o Henrik voro i Berlin tog hon lektioner i målning och hade rätt lärare för densamma men 1910 märkte hon att det icke ville gå riktigt framåt med målningen o då började hon under sitt vistande i Strängnäs under utställningen sommaren 1910

att modellera på egen hand, nu är hon fulländad skulptris o detta utan att ha tagit en enda lektion. där ser man att anlagen gör allt om det skall bli något riktigt.
Hvarje sommar reste vi på resa vanligen till Genève där min mor bodde hela sommaren och vi under den tiden hos henne, till slut tyckte W. att hon behöfde stanna där längre och så beslöts att den gamla villan skulle transporteras på annat håll och vi bygga en ny på samma plats. Herr Betjeman på kontoret rekommenderade en Arkitekt som uppgjorde en ritning, på detta område var jag som ett nyfödt barn så okunnig fick inte heller lägga mig för mycket i densamma men så ville jag ha hjelp med den inre dekoreringen och då fann jag att Arkitekten icke kunde hjelpa mig, jag beklagade mig för mina barn Eckermann och de rådde dess att taga med Arkitekten G. Wasön som hjelpt dem med Södertuna och ansågs vara den skickligaste på detta område. Nu fick jag den [illegible]

hjelpen och har sedan dess alltid rådfrågat
hvarom om allt. För att möblera villan reste jag
upp till Skara & sökte ihop alla gamla möbler
som fanns på flera menniskors, där ansåg mig
för betydligt [illegible] då jag [till & med] i nog handelsbod
& vindar samlade ihop allt gammalt jag kunde
finna. Dessutom skickade jag upp [halfgamla] andra möbler
från Ericslund för att möblera de rummen
jag hade plundrat. Hvad som fattades till Villan köpte
jag till en del [från Ericslund & Skara] [illegible] 1893 på hösten var
allt färdigt men bodde vi under det året möblerna
blefvo stoppade & [illegible] i lilla Villan.
Sedan H. [illegible] i Maj 1893 hemkommit [till Stockholm] från Schweiz
där vi i [vår af egen makt] [illegible] skulle på egen bekostnad
lägga in elektrisk belysning hos vi ingeniören en
dag och meddelade oss att Grosshandlare Sörensen
som huset tillhörde ville att vi strax skulle

taga bort den lilla sparstinsklockan som ingeniören
och på yttervägen åt gården, ty då förtiden var det
icke så noga huru trådarna lags in. Man skickade
Ingeniören till Sörensen men han var obeveklig han
ville icke se den fula klockan på gårdsväggen

[illegible] var ingenting annat att göra än stiga när ett igen
och leda trådarna genom ett hörnskåp i min mors
och vår våning, vid allt detta krångel sade jag
åt min man, jag tycker verkligen att vi kunna
bestå oss ett eget hus där vi bo allena ty i vårt
hyreshus skola vi akta oss för att flytta in i.
W. knappade på kroken, först ville han köpa Bolinder[illegible]
huset

men Gud ske lof var fru Lidner så obeslutsam att
vi köpte en tomt för att sjelfva bygga. Nu blef det
lif å lust i mig, Professor Clasons ritningar(?) och
tänkte jag natt och dag på huru jag ville hafva
allt, tydligt hade jag redan sett vid Clasons
byggnader och insett alla dess begångna fel.
Innan vi reste upp till Gösse var tomten köpt
och så snart allt var färdigt på Viken reste
Byggmästaren & Verkmästaren till Stockholm för
att forsätta med Stockholms huset. Hvem
hade trott att detta hus engång skulle bli hvad
det nu är: När man efter två år började
inreda huset var jag hela dagarna på platsen

och följde Professor Clason som hvarje lördag
å tisdag(?) vid en bestämd tid kom för att se på
hvad som blifvit gjordt & skulle göras, snart
kom jag underfund med att byggmästaren
mest satt på kaffeerna och att verkmästaren
var den bestämde då bad jag K. att afskeda
den förstnämnde han & Clason protesterade
att grefvinnan kan icke, jag [illegible](?)
det går aldrig men till slut fick jag min vilja
igenom och det gick briljant. Rätt ofta voro
Clason och jag af olika mening, ofta fick jag
ge efter med ofta [illegible](?), men nog får jag
tillstå att jag på ett obygglikt sätt prisat(?)
Clasons tålamod. som är en ovanligt hygglig
och medgörlig herre, men när huset var färdigt
och allt till [illegible](?) belåten kom han så snällt
till mig och sade tack för alla [illegible](?)
Grefvinnan drifvit igenom jag ser nu att

de spela en Starsas vol än hvad man kunde tänka sig. För öfrigt kan man säga att huset Kaserngatan 4 är det bästa han skapat. Matsson gör nu upp en byggnadshistoria och i den kan man se huru jag med hvarje år gjordt allt flera förbättringar med Matssons hjelp som gjordt ritningarna till dem.

14 Juni 1894 gifte Irma sig med W. J. o flyttade till Helsingborg.

1864-1880